

جنگ دوم بریتانیا علیه بوئرها

112 سال پیش در روز 11 اکتبر سال 1899 میلادی، بریتانیا در پی یک اولتیماتوم به رئیس جمهور پل کروگر دومین جنگ علیه بوئرها در ترانسوال آفریقای جنوبی را آغاز می کند.

جنگ استعماری عصر مدرن

جنگ دوم بریتانیا علیه بوئرها

جام جم آنلاین: 112 سال پیش در روز 11 اکتبر سال 1899 میلادی، بریتانیا در پی یک اولتیماتوم به رئیس جمهور پل کروگر دومین جنگ علیه بوئرها در ترانسوال آفریقای جنوبی را آغاز می کند. در پایان جنگ های دوره ناپلئون در سال 1814 میلادی، بریتانیا مستعمره هلندی کیپ در آفریقای جنوبی را اشغال کرد.

مهاجران هلندی که بوئرها نامیده می شدند (بوئرها در زبان هلندی به معنی کشاورزان است) می خواستند رسوم و مذهب کالونینست خود را حفظ کنند.

بنابراین آنها از کیپ مهاجرت کرده و با کاروان بزرگی از گاری ها که توسط گاوها کشیده می شدند راه شمال را در پیش گرفتند. بوئرها در سر راه خود به قبایل زولو برخورد کردند. جنگ های بی وقفه ای بین بوئرها و قبایل زولو رخ می دهند.

بوئرها در زمین هایی که از تملک قبایل زولو خارج کرده بودند، جمهوری ناتال را تأسیس می کنند. اما بزودی بریتانیایی ها این منطقه ساحلی که از نظر آنها استراتژیک محسوب می شد را از چنگ بوئرها می ربایند.

بنابراین بوئرها به قلب آفریقای جنوبی مهاجرت کرده و جمهوری ترانسوال و کشور آزاد اورانژ را تأسیس می کنند.

بوئرها تصور می کردند که دیگر از تهاجم بریتانیایی ها در امان هستند. این خرده کشورها هنگام تأسیس به ترتیب دارای 25000 و 10000 نفر جمعیت سفیدپوست بودند.

با این حال، در روز 12 آوریل سال 1877 میلادی بریتانیا تمام ترانسوال را متصرف می شود، اما در جریان نخستین جنگ و اولین پیروزی بوئرها، بریتانیایی ها از این جمهوری کوچک بیرون رانده می شوند.

با کشف طلا در سال 1886 میلادی در ویتواترز راند در جمهوری ترانسوال بار دیگر دیگ طمع بریتانیا به جوش می آید. کشف طلا موجب سرازیر شدن مهاجرانی از بسیاری از کشورها به قلب سرزمین های بوئرها می گردد.

بریتانیا به بهانه رفتار تبعیض آمیز بوئرها با بریتانیایی ها و سایر خارجی ها، تصمیم می گیرد تکلیف خود با بوئرها را یکسره کند.

جوزف چمبرلن، نخست وزیر بریتانیا تهدیدها علیه پل کروگر رئیس جمهور کهنسال ترانسوال را شدت می بخشد اما پل کروگر یک دهقان سرسخت بود که به شدت مصمم به حفظ استقلال ترانسوال بود.

سرانجام در روز 11 اکتبر سال 1899 میلادی، چمبرلن به کروگر اعلان جنگ می دهد، کشور آزاد اورانژ نیز به ترانسوال می پیوندد. بوئرها با یک عزم استثنایی در مقابل ابرقدرت آن زمان جهان ایستادگی می کنند.

جنگ بریتانیا علیه بوئرها، 30 ماه به طول می انجامد، در این جنگ برای نخستین بار اردوگاه های کار اجباری اسیران جنگی باب می شود.

ژنرال بریتانیایی هوراشیو کیتچنر با سیم های خاردار اردوگاه هایی را ایجاد می کند و 200000 بوئر شامل مردان، زنان و کودکان را در شرایط بسیار نامطلوبی در این اردوگاه ها جایی می دهد.

به طوری که از هر 10 نفر آنها یک نفر به دلیل شرایط دشوار جان خود را از دست دادند. در پایان جنگ بیش از 30000 نفر در این اردوگاه ها قربانی شدند.

سرانجام بریتانیایی ها در پیروس به پیروزی نهایی بر بوئرها دست یافتند و در روز 31 مه سال 1902 میلادی با امضای پیمان [#171؛ وریناگیگینگ»](#)؛ بزرگترین جنگ استعماری عصر مدرن میان دو قوم اروپایی تبار به پایان می رسد.

به این ترتیب ، در روز 11 اکتبر سال 1899 میلادی دومین جنگ بریتانیا علیه بوئرهاي ترانسوال و اورانژ آفریقای جنوبی آغاز می شود. جنگی که در آن از 100000 چریک بوئر 7000 نفر کشته می شوند و 30000 غیرنظامی بوئر در اردوگاه ها جان می بازند.

بریتانیا 500000 سرباز به جنگ علیه بوئرها اعزام کرده بود که 22000 نفر آنها در جنگ به قتل می رسند.

جنگ علیه بوئرها نخستین شکاف ها در امپراتوری بریتانیا [#171؛ ملکه ویکتوریا»](#)؛ را برملا می سازد.